

sevol pretext, d'agents no tècnics en el control dels serveis mèdics de l'assegurança, és concedir facultats arbitrals a elements incompetents.

F) Honoraris mèdics prèviament tarifats, mitjançant un conveni entre els organismes asseguradors i les corporacions mèdiques. Les tarifes d'honoraris mèdics han d'estar en relació amb la pràctica usual de l'exerceci lliure de la medicina. Una situació d'inferioritat pel metge de l'assegurança és un motiu per a faltar al compliment de sagrats deures i una seriosa dificultat per atraure bons professionals. El metge retribuit amb honoraris considerats equitatius pels seus organismes representatius, es converteix en un defensor de l'assegurança i és el primer interessat a evitar els abusos que destrueixen tota previsió actuarial.

G) Orientació de la funció mèdica cap a la medicina preventiva. La importància que adquireix en la societat moderna la medicina social preventiva, no sols des del punt de vista de disminució de la mortalitat i morbiditat d'un poble, sinó en tot règim d'assegurances, ho demostren les estadístiques formulades per importants companyies. Si relacionem això amb les assegurances socials, resulta un estalvi per l'assegurança i un augment de l'índex sanitari general que es tradueix favorablement sobre l'estalvi del país.

6.ª La ponència d'assegurances socials del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears ha estudiat fins al detall, impossible d'expressar en aquestes notes, els diferents aspectes de l'Assegurança Social de malaltia i creu que directament a l'Estat i per mitjà de la Generalitat de Catalunya, ha d'oferir modestament la seva lleial cooperació, com assessor tècnic, en la preparació, implantació i desenrotllament de l'Assegurança Social de Malaltia.

En compliment del que creiem un deure patriòtic i com a manifestació serena d'una legítima aspiració d'una classe que és el puntal indispensable de l'Assegurança Social de malaltia, tenim l'honor d'elevat les notes anteriors a V. E. amb la seguretat que es servirà acollir-les amb la màxima benvolença.

Madrid, 3 d'abril de 1933.

Per la Ponència d'Assegurances Socials del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears:

President
HIGINI SICART.

Vocal
SALVADOR ARMENDARES,

Vocal
FRANCESC A. BERGÓS

Vocal
JACINT MUÑOZ ARBA

Organització de serveis

Ponència. — Estudi a fons de la qüestió, establir relació, si és possible, amb alguna persona de Madrid, que la tingui al corrent amb el major detall i urgència de qualsevol treball que es faci amb relació a l'assegurança social. Donar orientacions concretes per la propaganda. Estudiar la conveniència de posar-se en relació amb la resta d'Espanya. Estudiar les suggerències que li trameti el Comitè de Propaganda i incorporar-les a la ponència, si les creu interessants.

Comitè de propaganda. — Dirigir i controlar la feina dels subcomitès. Escollir d'entre les suggerències que li siguin trameses aquelles que cregui prou interessants per sotmetre-les a l'estudi de la ponència, eliminant totes les que no valguin la pena. Organitzar i portar a cap directament la propaganda per a la resta d'Espanya, si la ponència la creu convenient. Realitzar les gestions

necessàries prop de les autoritats, seguint les orientacions de la ponència.

Subcomitè local. — Organitzar un cos de voluntaris, amb instruccions ben concretes, per a fer la propaganda verbal directa i personal entre els metges, en primer lloc, i, en segon, entre totes les persones a qui pugui interessar l'assumpte.

Organitzar i controlar la propaganda dintre les Institucions mèdiques, fent un resum de l'actuat i lliurant-lo periòdicament al Comitè de propaganda, per si aquest vol utilitzar alguna de les tendències i orientacions manifestades per a sotmetre-la a ponència.

Estudiar i portar a cap directament la propaganda prop de mutualitats, societats de Socorsos Mutus o agrupacions professionals.

Subcomitè forà. — Organitzar converses de